Провокація 9 травня в світлі проекту «Розкол України»

Львівські події стали потужним імпульсом для антиукраїнської істерії... У проекті задіяний весь ланцюжок: кремлівські технологи - Банкова - Верховна Рада - Марков з Тягнибоком...

Коли-небудь хитрий підручник для вузьких фахівців з «конструювання настроїв» і «моделювання ситуацій» опише святкування 9 травня 2011 року в Львові як наочне і успішне застосування такої конструкції і моделювання. Ми вирішили не чекати, коли мине час і з`явиться такий підручник, а поділитися своїми спостереженнями і знаннями вже сьогодні. Журналісти через свою професію дивляться, читають і слухають інформацію професійно. Багато непомітних навіть обізнаному читачу і глядачу речі ми здатні зчитувати через досвід і занурення в професію. Тому ми хочемо, щоб люди, які не зв`язали в логічний ланцюг подій до і після 9 травня, змогли разом з нами зробити це і побачити цілісну картину. А саме: з яким цинізмом, за якою чітко продуманою схемою три політтехнологічні сервіси влади розколюють Україну.

Потужний імпульс для антиукраїнської істерії

Дозвольте короткий список заголовків останніх днів українських і російських медіа: «У Львові - побоїще, а в Києві червоні прапори», «Стрілянина і криваві зіткнення в Львові», «Побиття ветеранів у Львові». Україна стала «фавориткою» російських і українських теленовин. Хочу нагадати, що українські і російські сюжети впродовж трьох останніх днів починалися з подій у Львові 9 травня. Практично вся журналістика говорила про дві майже несполучні частини України.

Безумовно, події 9 травня стали мультиплікатором для дуже різних сюжетів. Львівські події послужили потужним імпульсом для антиукраїнської істерії. Засудити львівських націоналістів зібралася Держдума РФ (велику націю без ворога не побудуєш, а Україна відмінно підходить), і для антигалицької істерії всередині України теж (сильну владу без розколу теж не побудуєш?). Окремо виповзла із «своїм» рішенням Луганська облрада, пропонуючи заборонити «Свободу». Ми не знаємо, як Львівському консулові в Львові топтали вінок. Цього теж ніхто не задокументував. Але хотіли б побачити кадри і переконатися, що так і було.

Стара кремлівська розробка про «три сорти»

Але взагалі вся ситуація нагадує 2004 рік, коли кремлівські політтехнологи розробляли для української влади карту з трьома сортами населення України. Тоді посилення розколу, що визріло в головах кремлівсько-банківських (від слова Банкова) конструкторів, мало чітко сприяти самоідентифікації тих, кого вважають другим сортом, щоб, відчувши себе «приниженими і ображеними», вони поспішили прилучитися до конструйованого російського простору і проголосувати за проросійського кандидата в президенти. Швидше за все, політтехнологічний сервіс Адміністрації президента вирішив, що це напрацювання себе не вичерпало, її вирішили модернізувати і дати їй друге життя. Можливо, якби придворні політтехнологи запропонували б владі іншу технологію для поліпшення суспільних настроїв, їх би послухали. Але кремлівсько-банківські сценаристи, ймовірно, є слугами двох панів, переслідують два комплекси цілей. Внутрішньополітичні: відвернення суспільних настроїв від споживчих цін, корупції, згортання свобод, Луценка-Тимошенко, мобілізація антитимошенківського електорату. А другий комплекс, зовнішньополітичний, - мобілізація російського електорату проти «бандерівців». Тому був використаний сценарій різних сортів України, що більше задовольняє амбіції російської влади, ніж інтереси української. Президент в Україні - чи то дуже довірливий, чи то дуже залежний, - судячи з усього, не заперечував.

Проект «Червоний прапор» для Львова

Отже, головний сервіс - сценаристи на Банковій, умовно назвемо їх «гельмани», працювали над сценарієм розколу. Для реалізації сценарію львівської провокації був використаний сюжет «Червоний прапор». Нагадаємо, що Львівська облрада ще минулого року заборонила використовувати при святкуванні заходів 9 травня червоний прапор і будь-яку символіку тоталітарних держав. Але минулого року цей сценарій не був узятий політтехнологами в роботу. Деякі аналітики припускають, що кремлівсько-банківським технологам сказали в Москві притримувати сценарій для Львова на рік, оскільки торік широко святкувалося ювілейне 65-річчя, до Москви очікувався приїзд перших осіб іноземних держав. І навіть в разі «вдалої» провокації в Львові російські медіа не змогли б широко це висвітлювати, щоб не затьмарити святкування, щоб не зіпсувати картинку путінсько-медведєвської присутності з головами країн Євросоюзу. Тобто минулого року картинки з провокаціями «пропали» б для масового російського телеглядача.

Цей рік для проведення сценарію «9 травня для Львова» здавався цілком вдалим. Соціальна напруженість в Україні явно сильніша. Українському суспільству потрібно кинути або видовище (типу танцювально-розважальний «Майданс») або який-небудь конфліктоген. А Росію чекають вибори. Загалом, з-під сукна витягнули торішнє рішення Львівської облради про заборону використання червоного прапора (з таким же успіхом

можна було дістати п`ятикутну зірку, орден Леніна тощо) і вирішили «пожвавити» тему. Для цього професійним росіянам України з Криму і Одеси запропонували зробити акцію «Дорогами Перемоги» з обвезенням по Україні червоного прапора. Акція не знайшла широкої громадської підтримки. Тому її вирішили підсилити відповідним законопроектом. Для цього президентський політтехнологічний сервіс використав своїх підрядників. Назвемо їх умовно - виконком або другий рівень сервісу. Парламентський виконком банківських політтехнологів складається з різних людей. По-перше, це завжди безвідмовні комуністи, по-друге, свої - «регіонали», по-третіє - литвинівці.

Комуністи - міцненька українська бізнес-партія. Її постійний жертводавець живе в РФ. Але думаю, враховуючи радянську систему поглядів, ті рішення, які вони зазвичай проводять за гроші, їм подобається робити і безкоштовно.

Отже, Україна, яка переживає болісні реформи (або псевдореформи), раптом вирішила перейматися червоним прапором. Авторів законопроекту про його використання комуністів Царькова і Цибенка хвилює не Трудовий кодекс, а червоний прапор як копія прапора Перемоги. «Регіонала» Кузьмука хвилює не реформа в армії, а червоний прапор як копія прапора Перемоги. Та й колись авторитетного литвинівця Гриневецького теж хвилював червоний прапор як копія прапора Перемоги. Уся ця публіка поставила свої підписи під квітневим законопроектом про використання червоного прапора як копії прапора Перемоги.

Неважливо, що червоний прапор за бажанням і безперешкодно використовувався на території всієї України, менше в західній її частині. Якщо Банкова сказала, що треба зробити закон - його зробили. Комусь кортить грошей, комусь - посади міністра, комусь - крісла губернатора. Далі, якщо тема стає парламентською, їй забезпечені прайм-тайм на телебаченні.

Банкова обрала Маркова...

Отже, наприкінці квітня суспільство замість того, щоб говорити про результати реформ нової влади, стало говорити про червоний прапор. Дискусія забезпечувалася на найвищому рівні. Телеканал голови СБУ Валерія Хорошковського, який став його особистим відділом агітації і пропаганди, присвятив цьому один з своїх ефірів. В агітпропі нової влади та Хорошковського особисто ходить російський телеведучий Євген Кисельов. Подейкують, що вартість роботи головного телеведучого телеканалу «Інтер» -

50 тисяч доларів на місяць. Його платня могла б нас не хвилювати, якби результатом її роботи не було посилення розколу в українському суспільстві. У Кисельова на одному з останніх в квітні ефірів «Інтеру» українському суспільству представили одеського депутата Ігоря Маркова. Це один з безпосередніх реалізаторів Львівської провокації.

За часів Луценка проти Маркова *порушувалася кримінальна справа* за злісне хуліганство.

Інтернет рябіє новинами і відеоінформацією про те, як славний одеський депутат, «авторитетний підприємець» щось укотре захопив, когось поранив. На таких от людей вимушені спиратися кремлівсько-банківські штабісти. *Є навіть сюжети* з його *нецнотливим життям.*

Отака є у представників Російської Федерації одеська партія «Родина». Саме це партія забезпечила медіа-супровід кримської і одеської делегації. Окрім, зрозуміло, кримської партії «Русское единство». Ці люди безпосередньо мали вчинити провокацію у Львові. Поїздку до Львова. І під виглядом покладання квітів стати мішенню і причиною для колотнечі з «Свободою».

...і Тягнибока

Роль «Свободи» була теж розписана. Адже недарма на ефіри разом з Ігорем Марковом запрошували Юрія Міхальчишина, по суті і формі другого Олега Тягнибока. Велику націю, міцну авторитарну владу, та й підлу по суті провокацію, без ворога не побудуєш. Тягнибокові була розписана роль ворога. І він, на нашу думку, з нею погодився. Кажуть, ефір, гроші лідерам повинні були стати платою «Свободі» за агресію і дискредитацію українського націоналізму. Партійний організм росте і потребує коштів, «свободівці» вирішили, що якщо «Регіони» не виберуть їх, то знайдуть когось іншого, який-небудь псевдо-«Тризуб», якого-небудь Корчинського. І все відбулося, як запланували головні ляльководи з Банкової.

Учора представники партії «Русское единство» були на прес-конференції в УНІАН. Це було цікавий захід. Представники цієї «єдності» знали, що йдуть до людей, які добре розуміють суть львівських подій, механізм організованої провокації. Тому

прес-конференція нагадувала дуель, де у кримської делегації не було секундантів і симпатиків.

Навіщо вони їхали до Львова

- Навіщо ви їхали до Львова? - це питання прозвучало в адресу гостей в різних варіаціях разів п`ять.

Далі на кожну відповідь йшло уточнювальне запитання. Прибирати могили їхали? Чому їхали прибирати могили, але не взяли з собою лопати і граблі? Там виявилося прибрано, і вони вам не знадобилися? Тоді навіщо було залишатись у Львові? Хотіли вручити сертифікати на відпочинок до пансіонатів Криму? І скільки сертифікатів для Львова? П`ять? Невже ви не могли відправити їх імейлом чи поштою? Хотіли висловити окрему пошану? Тому загнали їх в автобуси і протримали до третьої години дня на околицях Львова? А не краще було б влаштувати їм свято у львівському Будинку учених? Камерне свято з квітами, хорошою їжею і фронтовими піснями? Хто вас просив колесити з ними по місту? Вони просили? Чи все-таки ви самі хотіли?

Вам не шкода людей похилого віку для спецоперації? Ви виїхали, а їм жити в цьому місті і з цим містом? На кого ви перетворили цих людей?

Версія з «облаштуванням могил» в Києві розсипалася. Журналісти уїдливо відзначили, що реманенту на це у кримсько-одеського десанта не було, зате приїхала бригада кримських і одеських журналістів, яка була настільки добре озброєна, що після проведеної акції у кримсько-одеського десанта виявилося вісімсот фотографій з «безчинствами бандерівців». Усе документували. Власне, частина фотобанку демонструвалася тут же на прес-конференції на екрані. Побитих ветеранів там не було.

- Я проглянув усі ролики на «ютубі», - продовжував докопуватися журналіст з «Комерсанта України». - Я не бачив жодного побитого ветерана. Ви бачили побитого ветерана? Назвіть їх імена. Як не знаєте, але адже ви приїхали висловити їм пошану, говорите, що їх не залишатимете надалі. Чи були побиті ветерани? Як їх звуть? Ви не можете назвати їх імена? А може бути, їх просто ніхто не бив?

До фінансової частини конференції гості готувалися ретельно. Говорили, що їх акція фінансувалася розумно, що вони всі їхали за свої гроші. Що кожен витратив на поїздку по півтори тисячі гривень.

Їх вивело з себе тільки одне запитання.

- Де ви працюєте? - звернулися журналісти до учасника львівської провокації Сергія Юхіна.

Той зам`явся. Тоді в розмову вступив глава «Русского единства» Сергій Цеков. Сказав, що сам він заможна людина, член Кримського парламенту і був спікером парламенту півострова.

- Це все допомогло вам стати багатим? - знову уточнювали журналісти.

- У мене хороша зарплата, - відбивався спікер...

Я думаю, що на цій прес-конференції гостей з «Русского единства» журналісти просто «роздягли».

Коли кримські гості почали апелювати до власного досвіду, їм явно забракло аргументів. Антинаціоналістичні настрої покійної бабусі (так мотивував свої почуття Сергій Юхін) дуже слабкий аргумент для такого кроку, як поїздка на 9 травня в місто, для якого червоний прапор - прапор ГУЛАГу, Голодомору і репресій. Та й з фінансування акції питання провисло.

Львівські росіяни дивуються

Поки готувався матеріал, в блогосфері та медіа з`явилися інтерв`ю росіян - мешканців Львова. Читуючи їх, ми звернули увагу на такий момент. Російські львів`яни, засуджуючи настрої «Свободи», дивувалися, чому міліція не змогла припинити розгойдування автобусів. Чому вони пакували хлопців і депутатів від «Свободи», але не зупинили розгойдування. Відповідь напрошується сама собою. Міліції не дозволили зупинити розгойдування і супроводжувати транспорт. Адже операторам, що приїхали, потрібна була картинка. А з усіх «безчинств» львів`ян картинка з розгойдуваними автобусами була найефектніша. І, повторимо, провокація була б неможливою без участі «Свободи».

***

Я добре уявляю цей епізод. Через роки який-небудь студент, читаючи підручник з моделювання ситуацій, побачить 9 травня 2011 року. І який-небудь майбутній історик або соціолог побачить: вони (російсько-український технологічний сервіс) всі розіграли як по нотах.

Адже могло бути інакше. Якби президент виявився настільки сильний, що критично перепровіряв підготовлені його радниками для Львова сценарії. Якби глава СБУ був настільки патріотом, що взяв би під ковпак фінансування проросійських організацій. Якби керівництво «Свободи» за всі медяники світу, за всі ефіри і гроші відмовилася від запропонованої ворогами ролі ворогів, відмовилася воювати з людьми похилого віку, продовжуючи тихою партійною роботою здобувати свої голоси.

Чи могло бути по-іншому? І якою б тоді могла стати країна?

Лана Самохвалова (УНІАН)